

siger, at „Værftet er i sin nuværende Form alt for spredt, og der mangler moderne Transportmidler samt adskillige moderne Værktøjsmaskiner. Denne Værftets spredte Beliggenhed og ganske utidssvarende Indretning lægger Beslag paa megen Arbejds-kraft til Arbejdsledelse og Administration, hvorfor Antallet af Funktionærer bliver alt for stort, ligesom den medfører, at selv med den samme Timefortjeneste for Arbejderne som i de private Værfter bliver Udgiften for et præsteret Arbejdsresultat væsentlig større og Værftets Produktion derfor i det hele for dyr“. For det andet siger Kommissionen, at „den administrative Ordning er uheldig. Den militære Virksomhed (Flaadestationen) er sammenblandet med den civile (Fabriksvirksomheden)“, og for det tredje, at „Regnskabsordningen giver ingen Oversigt over Værftets Virksomhed og Rentabilitet“. I Henhold til denne Opfattelse udarbejdede Kommissionen et Forslag om en stærk Sammendragning af Værftets Værksteder og Bygninger samt Anskaffelse af de manglende tidssvarende Maskiner, endvidere Forslag om en Adskillelse af Flaadestationen og Orlogsværftet, det vil sige selve Fabriksvirksomheden, og endelig Forslag om en mere praktisk og overskuelig Regnskabsform.

I det hele og store har den højtærede Forsvarsminister fulgt Kommissionens Forslag. Han har her i Tinget udførligt gjort Rede baade for Kommissionsbetænkningen og for de Punkter, paa hvilke han har ment at burde gøre Afgivelser, og jeg skal ikke gentage, hvad der saaledes for ganske nylig er sagt her i Tinget. Vi har i Kommissionen, der for Tiden beskæftiger sig med Hærens tekniske Virksomheder, haft Lejlighed til at føre en Forhandling om den højtærede Forsvarsministers Forslag, og jeg kan sige, at de Ændringer, han har foretaget, ikke har forrykket den Enighed, som det var lykkedes at opnaa om Sagens Løsning. Den højtærede Forsvarsminister gør opmærksom paa, at et enkelt Partis Repræsentanter, nemlig Socialdemokraternes, principielt ønskede Orlogsværftet udvidet til et Statsværksted med betydelig videregaaende Formaal end de militære, og dette er rigtigt, men det har ikke forhindret Socialdemokraternes Repræsentanter i loyalt at samarbejde med Kommissionens øvrige Medlemmer om den Løsning, som der kunde opnaas Mulighed for at gennemføre. Fra-regnet mindre væsentlige Punkter staaer Kommissionen, som sagt, enig bag de stillede Forslag, og jeg er berettiget til at tro, at Forhandlingen her i Tinget vil

give Udtryk for en lignende Enighed om Forslagene, som de her foreligger med den højtærede Forsvarsministers Ændringer.

Den højtærede Minister foreslaar at gøre Værftets Sammendragning mindre omfattende end foreslaaet af Kommissionen. Ved at bevare en Del af de nuværende Bygninger og Etablissementer, som Kommissionen havde foreslaaet at flytte, opnaar man, at Udgifterne til Sammendragningen sættes ned fra 3 Mill. Kr. til 2 Mill. Kr. een Gang for alle. Ganske vist gaar dette i tilsvarende Grad ud over de paaregnede Besparelser, idet disse samtidig gaar ned fra ca. 900 000 Kr. til ca. 700 000 Kr. aarlig, men under de nuværende økonomiske Forhold er det forstaaeligt, at den højtærede Minister har foretrukket den mindre Anlægsudgift, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale at følge hans Forslag i saa Henseende, saa meget mere som der gennem dette Forslag intet foregribes med Hensyn til Gennemførelsen af Kommissionens Plan, som den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale betegede som et helstøbt Forslag. Hvis det skulde vise sig, at man ikke opnaar det fulde Udbytte af den mindre omfattende Sammendragning, vil der intet være i Vejen for at gaa videre efter den Linie, som Kommissionen har anvist.

Jeg billiger ogsaa og forstaaer den højtærede Ministers Ønske om at bevare Doksen i fuld Udstrækning af Hensyn til Flaadens hurtige Mobilisering. De Beløb, der vilde kunne indvindes ved som foreslaaet at sælge den sydlige Del af Øen, er navnlig under de nuværende Forhold neppe af nogen stor Betydning, og jeg kan ogsaa paa dette Punkt anbefale at tiltræde Forslaget i den ændrede Form.

Et af de Punkter, hvorom der i Værftskommissionen var delte Meninger, har den højtærede Minister udskudt til senere Overvejelse, nemlig Spørgsmaalet om de Særfordele, Arbejderne paa Orlogsværftet fra gammel Tid har i Form af Pension, Betaling for Sygedage, 6 Ferie dage o. s. v. Det drejer sig, maalt i Penge, om ca. 75 000 Kr. om Aaret. Dette Spørgsmaal ønsker den højtærede Minister udskudt, til man kan overveje det i Forbindelse med Ordningen for Arbejderne ved Hærens tekniske Korps. Jeg har intet at indvende imod, at Sagen udsættes, og jeg skal ikke rejse nogen Debat om Sagen nu, jeg skal indskrænke mig til at henvise til den Mindretalsudtalelse, hvori jeg har deltaget, og som findes i Kommissionsbetænkningen.